

ÎNCHEIERE

30 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ,
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu,

Judecători:

Vera Macinskaia, Ion Vîlcov,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Stratulat Anatolie, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Stratulat Anatolie împotriva întreprinderii cu capital străin „RED Union Fenosa” societate pe acțiuni, privind anularea procesului-verbal de consum fraudulos de energie electrică și a facturii întocmite în baza acestui proces-verbal,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2012,

c o n s t a t ă :

La 03 iunie 2011, Stratulat Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „RED Union Fenosa” SA, privind anularea procesului-verbal de consum fraudulos de energie electrică și a facturii întocmite în baza acestui proces-verbal.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 04 martie, 2009 Dorohov Constantin în calitate de vânzător și Anatolie Stratulat în calitate de cumpărător au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1387, prin care vânzătorul a vândut, iar cumpărătorul a cumpărat apartamentul nr. 2 compus din 2 odăi, cu suprafața totală de 52,3 m.p., inclusiv suprafața locativă de 33,1 m.p., situat în mun. Chișinău, or. Vadul lui Vodă, str. Moiseenco nr. 11. La 25 martie 2009, Anatolie Stratulat și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra apartamentului procurat la Oficiul Cadastral Teritorial.

Potrivit pct. 2 al contractului, vânzătorul și-a rezervat dreptul de a-și răscumpăra apartamentul indicat mai sus cu prețul de 14.720 euro, termenul de

răscumpărare fiind stabilit de părți până la 05 martie 2010. După expirarea dreptului de răscumpărare (25 martie 2010), Anatolie Stratulat a mers sa-și exercite dreptul de posesie și folosință asupra imobilului aflat în proprietate, însă Dorohov Constantin a refuzat să se evacueze benevol din imobilul în cauză.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 13 octombrie 2010, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2011, a fost admisă acțiunea lui Anatolie Stratulat cu dispunerea evacuării lui Constantin Dorohov din imobilul litigios. La 28 martie 2011, a fost executată hotărârea Judecătoriei Ciocana din 13 octombrie 2010, cu evacuarea lui Dorohov Constantin din imobilul aflat în litigiu.

Menționează reclamantul ca doar după executarea hotărârii menționate, a avut posibilitatea să restabilească ilegalitățile provocate de Dorohov Constantin, și anume conectarea la pilonul de alimentare cu energie electrică.

La 30 martie 2011, venind în apartamentul nr. 2 situat pe str. Moiseenco nr. 11, or. Vadul lui Vodă, pentru a da în exploatare sistema de alarmă, fostul proprietar Dorohov Constantin i-a comunicat că el samovolnic s-a conectat la energia electrică, iar în acel moment s-au apropiat colaboratorii ÎCS „RED Union Fenosa” SA care au efectuat controlul echipamentului de măsurare a energiei electrice, au stabilit ilegalitățile în cauză și au întocmit actul nr. A 07098 indicîndu-1 pe Dorohov Constantin ca stăpân, iar pe Anatolie Stratulat ca martor.

După intrarea în posesia acestui apartament, la 04 aprilie 2011, reclamantul s-a adresat la ÎCS „RED Union Fenosa” SA cu o cerere de a încheia un contract de furnizare a energiei electrice.

La 13 aprilie 2011, reclamantul a primit factura pentru energia electrică, prin care a fost obligat să achite suma de 2.831,57 lei pentru consum fraudulos de energie electrică.

Nefiind de acord cu actul în cauză, reclamantul s-a adresat prealabil la pârât și a solicitat să fie anulată factura emisă, deoarece clauzele contractuale nu au fost încălcate de către el, ci de către fostul proprietar, Constantin Dorohov, el nefiind în posibilitate de a-i încurca, fapt confirmat prin adresarea sa la executorul judecătoresc pentru evacuare forțată din imobil. Frauda a fost comisă de către Constantin Dorohov, anume el a folosit energia electrică, conectându-se ilegal la pilon și considera că ÎCS „RED Union Fenosa” SA urma să-l acționeze în judecată pe Dorohov Constantin.

Consideră reclamantul că acțiunile reprezentantului pârâtului precum și actele emise de către pârât, i-au creat suferințe psihice de mai mult timp este în situația în care, fără a fi întreprins careva acțiuni ilegale este învinuit, în baza doar a unor suspiciuni eronate, de consum fraudulos al energiei electrice și obligat să achite o sumă considerabilă.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2012, acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 17 decembrie 2012, Stratulat Anatolie a contestat-o cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013, cererea de apel declarată de către Stratulat Anatolie a fost respinsă, iar hotărîrea instanței de fond menținută.

La 09 iulie 2013, Stratulat Anatolie a contestat cu recurs decizia instanței de apel și hotărîrea instanței de fond, prin care a solicitat casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărîri noi, de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 10 aprilie 2013 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 14 mai 2013 (f.d. 77), iar cererea de recurs a fost depusă la 09 iulie 2013, motiv pentru care cererea de recurs se consideră a fi depusă în termen.

Potrivit prevederilor art. 432 CPC alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Stratulat Anatolie este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ reiterează că, conform articolul 13 din Convenție, recursul trebuie să fie unul "efectiv" atât în practică, cât și în drept. Totuși, un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind "serioase și legitime" conform Convenției (*a se vedea Metropolitan Church of Bessarabia and Others v. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*), însă astfel de temeiuri Colegiul n-a constatat.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține că decizia contestată a fost adoptată cu aplicarea corectă a legii materiale și cu respectarea legislației procedurale în vigoare, părților fiindu-le create condiții obiective și egale pentru exercitarea drepturilor sale procedurale.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, reieșind din actele anexate la dosar, se constată că recursul declarat de Stratulat Anatolie împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 CPC.

Ținând cont de cele indicate, în temeiul art. 432, 433, 434 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Cererea de recurs declarată de către Stratulat Anatolie se consideră inadmisibilă.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov